

... I bděla nad zbloudilým dítětem starostlivost Matičky Boží Kyjovské!

Není zbožnou legendou, nýbrž pravdivou událostí, co ti ukazuje tento obrázek.

Stalo se tak asi před 55 léty. Nedaleko Chotíkova pásal sedlák krávy. Měl s sebou dítě, tři a půl letého hošíka. Hošík, trháje lusky, více a více se vzdaloval až se ztratil. Báł se. Chtěl běžet domů, avšak dal se opačným směrem. Přiběhl kolem malesického hřbitova až na rozcestí u Malesic, odkud bloudil směrem k Dolnímu Kyjovu. Na otázku, kam jde, odpověděl mimojducímu, že běží „domů“. Ano, běžel rovnou cestou k dobré nebeské Matičce...

Teprve když sedlák pozdě večer se vrátil do Chotíkova bez dítěte — byl jeho strýcem —, velmi polekaní rodiče shledali, že jejich hošíček se jim ztratil. Zoufale hledali oni i četní známí jejich po celou noc, avšak marně. A jak asi děkovali Pánu Bohu, když od dvou dívek, které byly ráno v Dolním Kyjově sekat trávu, dostalo se jim zprávy, že drahé jejich dítě, o jehož osud se již obávali, bylo nalezeno spící na klekátku pod obrazem Matičky Boží Kyjovské úplně zdravé a svěží, přesto, že ztrávilo chladnou noc v lese. Na dotaz, zdali se nebálo a nebyla-li mu zima, vyprávělo, že krásná paní u něho dlela a zajičkové před ním si hráli, usedli mu na nohy a zahřívali je. (František M. stal se později železničním úředníkem a zemřel v roce 1928. Výše uvedený příběh vypravovala dosud žijící jeho matka před kaplí dne 1. 8. 1937.)

Milý čtenáři, hle, jak sladce spí zbloudilé dítě pod ochranou Matičky Kyjovské! Zbloudil-li jsi také snad ty na cestě životem, přejí ti z plného srdce, abys také našel cestu k dobré Matičce Kyjovské. Kéž láska a moc „Matky Božské Milosti“ chrání tě ve všelikém nebezpečí, přivede tě opět na pravou cestu a povzbuzuje povždy k dobrému, kéž stane se ti zdrojem radosti a vede všechny tvoje kroky k Božskému Synu Svému.

